

Het Zeeuwse Landschap

Het 7-Eilandenplan

Het Zeeuwse Landschap kijkt breder dan alleen naar haar eigen gebieden. We kijken specifiek naar natuurwaarden waar Zeeland op internationale schaal belangrijk voor is; daarom focussen we veel op deltanatuur en akkernatuur.

Voor de deltanatuur hebben we een plan duurzame instandhouding van kustbroedvogels opgesteld. Met financiering van de Provincie Zeeland en de expertise van Delta Project Management hebben we het zg. 7-Eilandenplan opgesteld. Dit rapport geeft een overzicht van de stand van zaken van de kustbroedvogels in Zeeland en biedt oplossingen voor de daarin benoemde knelpunten.

Eén van de belangrijkste oplossingen is gestoeld op het succesvolle kustbroedvogeleiland 'De Bol' van de Hooge Platen. Hier is eind jaren zeventig een nagenoeg permanent droogvallend stukje plaat opgewassen, goed voor vele tientallen dwergsterns. Met wat beschermingsmaatregelen is dit door de loop der jaren uitgegroeid tot een duin. 'De Bol' is nu al 30 jaar lang succesvol voor kustbroedvogels, zoals dwergstern, visdief,

Grote Stern (foto: Fred Schenk)

kokmeeuw, grote stern en zwartkopmeeuw. Het plan is om meer van dit soort kustbroedvogeleilanden te creëren met natuurlijk materiaal. Op zo'n eilandsituatie is het relatief veilig broeden, omdat er geen grondpredatoren bij kunnen en versterking van toerisme beter te reguleren is. Voor de aanleg proberen we in te haken op processen en ontwikkelingen die al in of rond de Westerschelde spelen. En we kijken of er verschillende functies en beheeraspecten met elkaar

te koppelen zijn. Zo kunnen misschien bestaande baggerwerkzaamheden in de Westerschelde worden gebruikt om zo'n eiland op te werpen, waarna het ecologisch proces het beheer doet. Daarbij evolueert het eiland van een pioniersbroedplaats in een tiental jaren naar een broedplaats voor bijvoorbeeld zilver- en kleine mantelmeeuwen, en wellicht ook lepelaars. Zo'n eiland zou vele nevenfuncties kunnen dienen; zo kunnen er zeehonden rusten en eventueel jongen werpen en kan het dienen als hoog-watervluchtplaats voor foeragerende steltlopers vanuit de omgeving. Ook ganzen en eenden gebruiken de luwte van zo'n eiland vaak als veilige slaapplek.

Het Zeeuwse Landschap heeft twee Europese gesubsidieerde projecten lopen waarmee we met diverse partners zoals Vogelbescherming Nederland en de Provincie Zeeland de geschetste plannen in het 7-eilandenplan oppakken.

Wannes Castelijn,

Coördinator ecologisch advies en databeheer
<https://www.deltamilieu.nl/uploads/other/Rapport-7-eilandenplan.pdf>

Het Flevo-landschap

Zorgen voor een waterrijk Flevoland

Water speelt een essentiële rol in de natuurgebieden van Het Flevo-landschap. In speciaal ingerichte en beheerde natuurgebieden met een hoger waterpeil kunnen we in het voorjaar genieten van buitelandse kieviten, roepende tureluurs en soorten als de grote zil-verreiger, roerdomp en lepelaar. Voor het Flevo-landschap is de uitdaging het waterpeil van deze gebieden zo te reguleren dat de deltanatuur, met alle soorten planten en dieren die daarbij horen, blijft bestaan. Daar zijn verschillende en steeds meer ingrepen voor nodig.

Roelof Duijff, boswachter van Het Flevo-landschap: "Wij beheren verschillende typen natuurgebieden waaronder weidegebieden en moerasgebieden. De naam zegt het al, dit zijn waterrijke gebieden. Het grootste probleem van deze gebieden is dat ze, door bodemdaling van de omliggende omgeving, relatief gezien steeds hoger komen te liggen. In Flevoland gemiddeld wel een centimeter per jaar. Zou je alle stuwen weghalen, dan stroomt het water direct weg uit onze natte natuurterreinen. Zonder maatregelen verdrogen ze. Weide- en moerasvogels vinden dan bijvoor-

Lepelaarsplassen
(foto: Ernst Dirksen Fotografie)

beeld geen voedsel meer en vertrekken. Daarom zijn de ingrepen die wij doen in de waterhuishouding zo ontzettend belangrijk. Vroeger kon je in zo'n geval redelijk eenvoudig een sloot om een gebied leggen en water naar het natuurgebied leiden. Nu moet het water van laag naar hoog. Daardoor wordt het steeds lastiger en kostbaarder om water vast te houden in een gebied."

Plasdras

Voor weidevogels is het van belang dat 15% van hun gebied 'plasdras' staat. Bij plasdras staat het gras onder water. Je kunt er met laarzen aan nog net doorheen waden. Dit bereiken we door het opvangen van regenwater en er met stuwen voor te zorgen dat het water niet direct weg kan lopen. In de Lepelaarsplassen zijn verhoogde waterscheidingen aangebracht.

In het Gruttoveld hebben we een foliewand gelegd om ervoor te zorgen dat het water in het gebied blijft. Je maakt dan een soort badkuip. Lagere delen van het grasland komen zo vol te staan met water

en de hogere delen blijven droog. Zo creëren we een ideale omgeving voor weidevogels.

Audrey Friedel, Communicatie en Marketing